

Briuselis, 2019 m. lapkričio 8 d.
(OR. en)

Tarpinstitucinė byla:
2018/0059(NLE)

13785/19
ADD 2

SOC 726
EMPL 550

PRANEŠIMAS DĖL „A“ PUNKTO

nuo: Nuolatinųjų atstovų komiteto (COREPER I)

kam: Tarybai

Komisijos dok. Nr.: 7416/18

Dalykas: Pasiūlymas dėl TARYBOS REKOMENDACIJOS dėl darbuotojų ir savarankiškai dirbančių asmenų socialinės apsaugos galimybių – Priėmimas

ČEKIJOS PAREIŠKIMAS

Čekijos gyventojų ir darbuotojų socialinė apsauga istoriškai buvo vienas iš pagrindinių demokratinės visuomenės ir rinkos ekonomikos veikimo ramsčių. Todėl Čekija pritaria Europos Sąjungos sutartyje įtvirtintai visuotinai pripažintai aukšto lygio socialinės apsaugos, solidarumo ir socialinės įtraukties vertybei. Čekija taip pat mano, kad laipsniška gyventojų socialinės apsaugos lygio konvergencija yra svarbi laipsniškos ekonominės ir socialinės Europos Sąjungos šalių integracijos proceso dalis.

Atsižvelgdama į esminius pokyčius darbo rinkoje, Čekija visapusiškai remia rekomendacijos tikslus, t. y. visų pirma visiems darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims užtikrinti tinkamos socialinės apsaugos galimybę, socialinės apsaugos teisių perkeliamumą ir skaidrumą.

Tačiau Čekija iš pat pradžių primygtinai reikalavo, kad ES valstybės narės galėtų savarankiškai priimti sprendimus dėl savarankiškai dirbančių asmenų savanoriškos ar privalomos galimybės naudotis įvairiomis socialinės apsaugos sistemomis. Kadangi ši prielaida aiškiai numatyta Tarybos rekomendacijos 10 punkte, Čekija gali pritarti Tarybos rekomendacijai.

Atsižvelgdama į didžiulę nacionalinių socialinės apsaugos sistemų įvairovę, jų istorinį ir socialinį vystymąsi bei kiekvienos ES šalies socialinę ir ekonominę aplinką, Čekija mano, kad teisiškai neprivaloma Tarybos rekomendacija yra tinkama priemonė Europos socialinių teisių ramsčio 12 principui – užtikrinti tinkamą socialinę apsaugą ES – įgyvendinti.

Čekija palankiai vertina tai, kad Tarybos rekomendacija patvirtina valstybių narių išimtinę kompetenciją organizuoti socialinės apsaugos sistemas ir suteikia valstybėms narėms daug lankstumo nustatant socialinio draudimo įmokų dydį, nustatant pajamų, iš kurių mokamos įmokos, ribą, išmokų dydį ir dalyvavimo socialinės apsaugos sistemoje sąlygas, ypač savarankiškai dirbančių asmenų atžvilgiu.

Vadovaujantis rekomendacijos 21 punktu, laipsniškai įgyvendinant rekomendacijas, reikia atsižvelgti į Sutartyje nustatytą subsidiarumo principą, kompetencijos pasidalijimą, taip pat valstybių narių skirtumus ir jų ekonomines sąlygas.

Čekija pabrėžia, kad rekomendacijos tikslų įgyvendinimo būdas ir tempas turi likti išimtinė valstybių narių kompetencija ir atsakomybė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 153 straipsnio 4 dalį, kurioje nustatyta, kad „[p]agal šį straipsnį priimtose nuostatos: neturi įtakos valstybių narių teisei nustatyti pagrindinius savo socialinio draudimo sistemų principus ir neturi didesniu mastu paveikti jų finansinės pusiausvyros [...]“.